عنوان مقاله:

بررسی ریخت شناسی و تبار زایی ستاره شکننده Ophiothrix sp. (Echinodermat: Ophiuroidea) بر اساس توالی ژنی سیتوکروم اکسیداز C زیر واحد I از خلیج چابهار (دریای عمان، ایران)

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی, دوره 5, شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

گیلان عطاران فریمان – استادیار، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، دانشکده علوم دریایی، گروه زیست دریا، ایران

آزاده بیگ مرادی – دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، دانشکده علوم دریایی، گروه زیست دریا، ایران

حسن زاده عباس شاه آبادی - کارشناس ارشد دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، دانشکده علوم دریایی، ایران

خلاصه مقاله:

ستاره های شکننده جنس Ophiothrix متعلق به خانواده Ophiotrichidae از گونه های رایج در مناطق بین جزرومدی و صخره های مرجانی مناطق گرمسیری می باشند. اعضای این جنس در خلیج چابهار از سواحل ایرانی شمال دریای عمان توزیع و پراکنش خوبی دارند. مارسانان جنس Ophiothrix از لحاظ ظاهری بیشترین شباهت را به جنس Macrophiothrix دارند و اغلب اوقات تفکیک آنها بر اساس شکل ظاهری شانبا مشکل مواجه می شود. بنابراین رده بندی و تاکسونومی دقیق آنها مستلزم هر دو روش ریخت شناسی و مولکولی در کنار هم می باشد. نمونه های ستاره شکننده از منطقه تیس واقع در خلیج چابهار به منظور بررسی ریخت شناسی و تبارزایی بر اساس توالی ناحیه ژنی گردید. توالی ژنی گونه ی ایران با ۱۸ توالی دیگر از بانک ژن در ناحیه شکننده از منطقه تیس واقع در خلیج چابهار به منظور بررسی ریخت شناسی و تبارزایی بر اساس توالی ناحیه ژنی استهاده از آنالیز حداکثر احتمال (Maximum Likelihood) ترسیم گردید. نتایج تحقیق نشان داد که گونه تحقیق حاضر از لحاظ ریخت شناسی دارای یک دیسک پنج لوبی و صفحات بازویی و شکمی به ترتیب دارای اشکال ذوزنقه ای و مستطیلی با پوشش کاملا گرانولی می باشد. همینطور نتایج بررسی مولکولی نشان داد که گونه ایرانی جدیدی در این دهم به دلیل کمبود مطالعات تاکنون ناشناخته باقی مانده است.

كلمات كليدى:

ستاره شکننده, ریخت شناسی, تبارزایی, Ophiothrix sp, خلیج چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1851897

